

[Ministeren for offentlige arbejder]

for de handicappede på, ikke mindst igen- nem den periode, hvor hr. Arne Melchior var minister.

Hr. Steffensen gav ligeledes den trafikpoli- tiske redegørelse en positiv modtagelse, hvad jeg naturligvis takker ham for. Han kom og- så ind på spørgsmålet om København og nævnte, at han prioriterede den kollektive trafik højt, ikke alene i de større byer, men i det hele taget ude over landet.

Jeg kan her indføje til hr. J. K. Hansen, at den kollektive trafik naturligvis også priorite- res højt af regeringen, men man er nødt til at sige, at det ikke bare er et enten-eller; det er et både-og, og det er umuligt at have en så tæt kollektiv trafik i de tyndtbefolkede områ- der som i de større byer. Jeg synes, det er en banalitet, men nu er den altså sagt og såle- des, at der ikke er tvivl om det.

Kapaciteten i eksempelvis København er ved at være opbrugt, og derfor vil der i løbet af en årrække blive problemer, og derfor er man nødt til at løse disse problemer, f.eks., som det fremgår af den trafikpolitiske rede- gårelse, ved at animere til, at folk kører sam- men, altså det, man kalder for samkørsel, at folk mødes på en parkeringsplads i periferen af en større by og derefter sammen kører ind til byen, eller at man udvider og udbyg- ger den kollektive trafik, f.eks. ved at indsæt- te S-tog helt til Frederikssund, eller lignende ting.

Det er ikke alene hr. Steffensen, der har givet udtryk for kritik af indenrigsflyvningen, de mange aflysninger og de mange forsinkel- ser. Jeg er enig i den kritik. Det er meget ubehageligt at opleve så voldsomt mange aflysninger og så voldsomt mange forsinkel- ser. Jeg skal sige til Folketingets orientering, at jeg har besluttet at indkalde, og har allere- de indkaldt, selskaberne bag Danair med henblik på en drøftelse af disse problemer.

Jeg skal sige til hr. Dohrmann, at den sædvanlige lektie om, at aftalepartnerne ikke står ved aftalen om Storebælt, at man vil kvæle privatvognmændenes virksomhed osv., ikke skal blive genstand for nogen yderligere kommentar fra min side. Hr. Dohrmann be- tegnede Storebæltsaftalen som volapyk. Jeg vil bruge betegnelsen volapyk i stedet for om hr. Dohrmanns bemærkninger om den del af sagen. Ikke ét eneste ord mere til hr. Dohr- mann om det, ud over at han skal takkes for, at han benyttede lejligheden til at rose Vejdi-

rektoratet. Det er der bestemt al mulig grund til at gøre.

Fru Anne Grete Holmsgård ville traditio- nen tro stramme målsætningen. Det kan ikke overraske. Jeg ville være blevet stærkt over- rasket, hvis hun havde været tilfreds med redegørelsen i det hele taget.

Jeg vil godt erkende, også over for fru An- ne Grete Holmsgård, at for så vidt angår spørgsmålet om det farlige gods har DSB erkendt sine fejl og, hvad der er prisværdigt: DSB har taget initiativ til at forbedre disse ting. Det synes jeg der er grund til at frem- hæve.

De øvrige spørgsmål har jeg besvaret, fru Anne Grete Bruun Olesen – om forladelse, fru Elisabeth Bruun Olesen. Når man er op- taget af at beundre, kommer man til at begå fejl. Den beklager jeg voldsomt. Det var ab- solut uheldigt.

Med hensyn til Storebælt må jeg skuffe hr. Tommy Dinesen. Det bliver altså til noget, og det bliver også til noget for så vidt angår Kattegatudvalget. Det er ikke rigtigt, at der går seks måneder, inden man er færdig. Det forventer jeg bestemt ikke. Tanken er, at Kattegatudvalget skal være færdigt omkring juli eller august måned i år.

Man har rettet bebrejdelser imod mig – jeg forstod det i hvert fald som bebrejdelser – for ikke at have omtalt Øresundsforbindel- serne. Det er også et svar til andre. Jamen det er da umuligt at drøfte et forslag, som man ikke kender her i Folketinget. Hvordan i alverden skulle man kunne bære sig ad med det? Det tror jeg heller ikke er en reel forventning hos hr. Tommy Dinesen.

Så skal jeg komme med nogle få bemærk- ninger til fru Joanna Rønn. Hun så gerne yderligere tiltag på handicapområdet og fremhævede det socialdemokratiske forslag. Jeg skal bare igen sige, at der er ingen, der har patent på det.

Med hensyn til spørgsmålet om Amager synes jeg det var vældig godt, hvis det kunne blive »øen for alle«, hvad det nu også er.

Med hensyn til ens takster for handicappe- de er der ingen diskussion om, at der er ens takster for så vidt angår det, vi har med at gøre. Men rundt omkring i amter og kommu- ner er der forsømmelighed. Jeg synes, fru Joanna Rønn har fuldstændig ret, og jeg har også ved adskillige lejligheder appelleret til dem. Man kan ikke gøre andet end at appel-